Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2002/47/EK IRÁNYELVE

(2002. június 6.)

a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról

(HL L 168., 2002.6.27., 43. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács 2009/44/EK irányelve (2009. május 6.)	L 146	37	2009.6.10.
►M2	Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.)	L 173	190	2014.6.12.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2002/47/EK IRÁNYELVE

(2002. június 6.)

a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ([2]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ([4]),

mivel:

(1) A fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről szóló, 1998. május 19-i 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([5]) lényeges lépést jelentett a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerek rendezett jogi kereteinek létrehozásában. Ezen irányelv végrehajtása rámutatott az ilyen rendszerekben a különböző jogrendszerek eltérő hatásaiból adódó rendszerkockázat korlátozásának fontosságára, valamint az ilyen rendszerekre kialakított biztosítékokkal kapcsolatos közös szabályok előnyeire.

(2) A pénzügyi szolgáltatásokról szóló, a pénzpiacok jogi kereteit megvalósító cselekvési tervet tartalmazó 1999. május 11-i, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett közleményében a Bizottság - a piaci szakértőkkel és nemzeti hatóságokkal folytatott konzultációt követően - vállalta további javaslatok kidolgozását a biztosítékokkal kapcsolatos jogalkotásra, sürgetve a 98/26/EK irányelven túlmutató előrehaladást a biztosítékok terén.

(3) Létre kell hozni egy közösségi rendszert értékpapírok és pénz biztosítékként történő nyújtására egy értékpapírokból álló pénzügyi biztosíték vagy tulajdonjog-átruházás formájában, beleértve a visszavásárlási megállapodásokat (repo) is. Ez hozzájárul a pénzpiac integrációjához és költséghatékonyságához, valamint a Közösség pénzügyi rendszerének stabilitásához, és ezáltal alátámasztja a szolgáltatásnyújtás szabadságát és a tőke szabad mozgását a pénzügyi szolgáltatások egységes piacán. Ezen irányelv a kétoldalú pénzügyi biztosítékokra vonatkozó megállapodásokra összpontosít.

([1]) HL C 180. E, 2001.6.26., 312. o.
([2]) HL C 196., 2001.7.12., 10. o.
([3]) HL C 48., 2002.2.21., 1. o.
([4]) Az Európai Parlament 2001. december 13-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2002. március 5-i közös álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), valamint az Európai Parlament 2002. május 15-i határozata.
([5]) HL L 166., 1998.6.11., 45. o.

▼B

(4) Ezen irányelv elfogadása európai jogi környezetben történt, amely a már említett 98/26/EK irányelv mellett különösen a hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló, 2001. április 4-i 2001/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből ([1]), a biztosítóintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló, 2001. március 19-i 2001/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből ([2]), valamint a fizetésképtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK tanácsi rendeletből ([3]) áll. Ezen irányelv összhangban áll e korábbi jogszabályok általános megközelítésével, és nem áll azokkal ellentétben. Sőt, ezen irányelv kiegészíti e meglévő jogszabályokat azzal, hogy további kérdésekkel foglalkozik és bizonyos, e korábbi jogszabályok által már szabályozott ügyekben további lépéseket tesz.

(5) A pénzügyi biztosítékokra vonatkozó megállapodások körében a jogbiztonság javítása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti fizetésképtelenségi jog bizonyos rendelkezései ne vonatkozzanak az ilyen megállapodásokra, különösen azon rendelkezések ne, amelyek gátolják a pénzügyi biztosíték hatékony felhasználását, vagy kétségessé teszik olyan jelenleg alkalmazott technikák érvényességét, mint például a kétoldalú pozíciólezáró nettósítás („close out netting”), kiegészítő biztosítékok nyújtása a pénzügyi biztosíték összegének növelése formájában, illetve a biztosíték helyettesítése.

(6) Ezen irányelv nem foglalkozik olyan jogokkal, amelyekkel bárki rendelkezhet a pénzügyi biztosítékként nyújtott azon eszközök tekintetében, amelyek nem egy pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás alapján, illetve nem valamely felszámolási eljárás elindítására vagy reorganizációs intézkedések megtételére vonatkozó jogszabály alapján keletkeznek, mint például a hiba, tévedés vagy a cselekvőképesség hiánya miatt keletkező visszatérítési igények.

(7) A 98/26/EK irányelvnek azon elvét, amely szerint a biztosítékként nyújtott, számlán megjelenő értékpapírokra azon állam jogát kell alkalmazni, amelyben a vonatkozó nyilvántartás, számla vagy központi letéti rendszer található, ki kell terjeszteni annak érdekében, hogy a határokon átnyúló ügyletek keretében birtokolt és ezen irányelv értelmében pénzügyi biztosítékként nyújtott értékpapírok használata tekintetében jogbiztonság jöjjön létre.

(8) Jelenleg valamennyi tagállam elismeri a *lex rei sitae* szabályt, amely szerint harmadik féllel szemben valamely pénzügyi biztosítékról szóló megállapodásra azon állam jogát kell alkalmazni, amelyben a pénzügyi biztosíték található. Annak sérelme nélkül, hogy ezen irányelvet a közvetlenül birtokolt értékpapírokra kell alkalmazni, meg kell határozni a pénzügyi biztosítékként nyújtott és egy vagy több közvetítő révén birtokolt számlán megjelenő értékpapírok helyét. Ha a biztosíték elfogadójának érvényes és hatályos biztosítékra vonatkozó megállapodása van azon állam irányadó joga szerint, amelyben a vonatkozó számlát vezetik, annak bármely más versengő jogcímmel vagy érdekeltséggel

([1]) HL L 125., 2001.5.5., 15. o.
([2]) HL L 110., 2001.4.20., 28. o.
([3]) HL L 160., 2000.6.30., 1. o.

▼B

szemben lévő érvényességére és a biztosíték végrehajthatóságára kizárólag ezen állam joga legyen az irányadó, megelőzve ezáltal az előre nem látható jogalkotásból eredő jogbizonytalanságot.

▼M1

(9) Az ezen irányelv hatálya alatt pénzügyi biztosítékot használó felek adminisztratív terheinek csökkentése érdekében a pénzügyi biztosítékra vonatkozóan a nemzeti jog által a felekre előírható egyetlen teljesítendő követelmény az lehet, hogy a pénzügyi biztosíték a biztosíték elfogadója vagy a nevében eljáró személy ellenőrzése alatt álljon, ugyanakkor nem kizárva olyan biztosítéktechnikák alkalmazását, ahol a biztosíték nyújtója mással helyettesítheti a biztosítékot, illetve visszakövetelheti a biztosítéktöbbletet. Ez az irányelv nem tilthatja meg a tagállamoknak, hogy megköveteljék a hitelkövetelés követelésjegyzékben való feltüntetését.

▼B

(10) Ugyanezen indokoknál fogva a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodások létrejötte, érvényessége, teljesülése, érvényesíthetősége, illetve egy eljárás során bizonyítékként történő felhasználhatósága vagy a pénzügyi biztosítékoknak egy pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás keretében történő nyújtása nem tehető függővé semmilyen alaki követelmény teljesítésétől, ilyen alaki követelmény például valamilyen okirat meghatározott formában vagy meghatározott módon történő elkészítése, vagy annak bármilyen hivatalos vagy köztestülethez történő benyújtása vagy nyilvántartásba vétele valamilyen nyilvános nyilvántartásban, közzététel valamilyen újságban, hivatalos lapban, hivatalos nyilvántartásban vagy közzététel bármely más módon, valamely hivatalos személy értesítése vagy meghatározott formában bizonyíték nyújtása a dokumentum vagy okirat készítésének időpontjára, a vonatkozó pénzügyi kötelezettség összegére vagy bármely más adatra vonatkozóan. Ezen irányelvnek azonban egyensúlyt kell találnia a piaci hatékonyság és a megállapodásban részes felek, valamint harmadik felek biztonsága között, többek között a csalás kockázatának elkerülése érdekében. Ezt az egyensúlyt azáltal kell elérni, hogy ezen irányelvet csak azon tulajdonhoz kötött pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokra kell alkalmazni, amelyek esetén a tulajdon megszerzése - azaz a pénzügyi biztosíték nyújtása - vagy írásban, vagy más maradandó módon bizonyítható, amely által az ilyen biztosíték érvényesíthető marad. Ezen irányelv alkalmazásában a tagállamok nemzeti jogszabályai szerint előírt, valamely - a számlán megjelenő értékpapírokon kívüli - pénzügyi instrumentumban az érdekeltség átadása vagy létrehozása feltételeként előírt cselekmények, mint például a rendeletre szóló értékpapírok esetében a forgatmánnyal való ellátás vagy a névre szóló értékpapírok esetében a kibocsátó nyilvántartásába való felvétel, nem tekintendők alaki követelménynek.

(11) Továbbá ezen irányelvnek csak azon pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásoknak kell védelmet biztosítania, amelyek igazolhatók. Az ilyen bizonyíték adható írásban vagy bármely más, jogszerűen érvényesíthető módon, amelyről a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásra irányadó jog rendelkezik.

(12) Az eljárási terhek korlátozásával a pénzügyi biztosíték használata egyszerűsödik, és elősegíti a közös monetáris politika megvalósításához szükséges, az Európai Központi Bank, valamint a Gazdasági és Monetáris Unióban részt vevő tagállami nemzeti központi bankok határokon átnyúló műveleteinek hatékonyságát. Ezenkívül annak ténye, hogy a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokra - korlátozott mértékben - a fizetésképtelenségi jog bizonyos szabályai nem vonatkoznak, a közös monetáris politika tágabb

▼B

vonatkozásaihoz is támogatást nyújt, mivel a pénzpiaci szereplők számára lehetővé teszi, hogy az általános piaci likviditást biztosítékkal fedezett, határokon átnyúló ügyletekkel egyensúlyba hozhatják.

(13) Ezen irányelv védelemben kívánja részesíteni azon pénzügyi biztosítékról szóló megállapodások érvényességét, amelyek a pénzügyi biztosíték teljes tulajdonjogának átruházására épülnek, például az ilyen pénzügyi biztosítékról szóló megállapodásoknak (beleértve a visszavásárlási megállapodásokat is) az értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásra történő átminősítésének (rekarakterizáció) megszüntetése által.

(14) Védeni kell a kétoldalú pozíciólezáró nettósítások („close out netting") érvényesíthetőségét, nemcsak mint a visszavásárlási megállapodásokat is magában foglaló tulajdonjog-átruházásos pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodások érvényesítési mechanizmusát, hanem tágabb értelemben azon esetekben is, amikor a pozíciólezáró nettósítás a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás részét képezi. A pénzpiacokon szokásosan alkalmazott helyes kockázatkezelési gyakorlatot védeni kell azáltal, hogy lehetővé kell tenni a piaci résztvevők számára, hogy nettó alapon kezeljék és csökkentsék valamennyi pénzügyi ügyletből eredő hitelkockázatukat; ekkor a hitelkockázatot úgy számítják, hogy összevonják a valamely féllel szemben az adott időpontban fennálló összes ügyletből eredő becsült kockázatot, amely során az egymással szemben lévő követelések és kötelezettségek elszámolásra kerülnek, amely egyetlen aggregált összeghez vezet, amelyet összehasonlítanak a biztosíték adott időpontban érvényes piaci értékével.

(15) Ezen irányelv nem sértheti a nemzeti jogszabályok által a követelések figyelembevételére, a beszámítási kötelezettségekre vagy a nettósításra vonatkozó korlátozásokat vagy követelményeket, például amelyek a tételek reciprocitására vonatkoznak vagy azon tényre, hogy az ügyletet azt megelőzően kötötték meg, hogy a biztosíték elfogadója tudta vagy tudnia kellett volna, hogy felszámolási eljárás (vagy bármilyen más kötelező, ehhez vezető jogi aktus) kezdődött meg vagy reorganizációs intézkedéseket hoztak a biztosíték nyújtójával szemben.

(16) A szabályozó hatóságok által előnyben részesített helyes piaci gyakorlat, miszerint a pénzpiaci szereplők pénzügyi biztosíték összegének növelésére vonatkozó megállapodásokat alkalmaznak az egymással szemben fennálló hitelkockázataik kezelésére és korlátozására azzal, hogy hitelkockázataik, illetve a pénzügyi biztosíték folyó piaci értékének letétszükségletét kiszámítják, és ennek megfelelően kérik a pénzügyi biztosíték összegének növelését, vagy a pénzügyi biztosíték többletének visszajuttatását, és ezt védelemben kell részesíteni bizonyos automatikus kikerülési szabályokkal szemben. Ugyanez vonatkozik azon lehetőségre is, hogy a pénzügyi biztosítékként nyújtott eszközöket ugyanolyan értékű más eszközökkel helyettesítik. Itt a szándék pusztán az, hogy a biztosíték összegének növelése vagy a pénzügyi biztosíték helyettesítése ne legyen megtámadható kizárólag azon az alapon, hogy a vonatkozó pénzügyi kötelezettség már fennállt a pénzügyi biztosíték nyújtása előtt, vagy hogy a pénzügyi biztosítékot valamely jogszabály által előírt időszakban nyújtották. Azonban ez nem sérti annak lehetőségét, hogy a nemzeti jog alapján megtámadják a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodást és a

▼B

pénzügyi biztosíték nyújtását, mint az eredeti biztosítéknyújtás, -összeg növelése vagy biztosítékhelyettesítés részét, például amikor ezt szándékosan más hitelező kárára hajtották végre (ez vonatkozik többek között a csalásra vagy más kikerülési szabályokon alapuló cselekményekre, amelyek a jogszabály által előírt időszakban alkalmazhatók).

(17) Ezen irányelv gyors és nem bürokratikus érvényesítési eljárásokról rendelkezik a pénzügyi stabilitás biztosítása és valamely, a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodásban részes fél mulasztása esetén létrejövő dominóhatás korlátozása érdekében. Azonban ezen irányelv egyensúlyba hozza ez utóbbi célokat a biztosíték nyújtója és a harmadik felek védelme útján azzal, hogy kifejezetten megerősíti a tagállamok azon lehetőségét, hogy nemzeti jogszabályaikban egy utólagos ellenőrzésről rendelkezzenek vagy ilyet vezessenek be, amelyet a bíróságok gyakorolhatnak a pénzügyi biztosíték érvényesítésével vagy értékelésével és a vonatkozó pénzügyi kötelezettségek számításával kapcsolatban. Az ilyen ellenőrzés lehetővé teszi az igazságszolgáltató hatóságok számára annak igazolását, hogy az érvényesítés vagy értékelés üzleti szempontból ésszerű módon történt-e meg.

(18) Lehetővé kell tenni a pénzbiztosíték nyújtását mind tulajdonjogátruházás, mind értékpapírokból álló pénzügyi biztosíték formájában, amelyek első esetben a nettósítás elismerése, második esetben a pénzbiztosíték zálogosítása jogilag elismertek és a jog által védelmet élveznek. A pénz itt kifejezetten arra a pénzre utal, amelyet valamilyen számlára történő jóváírás vagy a pénz visszafizetésére vonatkozó hasonló követelés képvisel (például pénzpiaci letétek), azaz kifejezetten kizárja a bankjegyet.

(19) Ezen irányelv rendelkezik a rendelkezési jogról az értékpapírokból állópénzügyi biztosítékokról szóló megállapodások formájában, amely növeli a pénzpiacok ilyen „elzálogosított” értékpapírok újrahasználatából származó likviditását. Ezen újrahasználat azonban nem sértheti az eszközök elkülönítésére és a hitelek tisztességtelen kezelésére vonatkozó nemzeti jogszabályokat.

▼M1

(20) Ezen irányelv nem érinti a pénzügyi biztosítékként szolgáltatott pénzügyi eszközök vagy hitelkövetelések működését vagy szerződéses feltételeinek hatályát, mint például az ezen eszközök kibocsátási feltételeiben foglalt jogokat, kötelezettségeket vagy más feltételeket, sem bármilyen más, az ilyen eszközök kibocsátói és tartói, illetve az ilyen hitelkövetelések esetén az adós és a hitelező között alkalmazandó jogokat, kötelezettségeket vagy más feltételeket.

▼B

(21) Ezen irányelv összhangban áll az alapvető jogokkal és követi különösen az Európai Unió alapjogi chartájában meghatározott elveket.

(22) A javasolt intézkedés azon célja, hogy a pénzügyi biztosítékok használatára vonatkozóan minimális szabályozást hozzon létre, megfelelő módon a tagállami szabályozás által nem kielégíthető módon érhető el, és ezért ez az előírt intézkedések terjedelme és hatásai miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az ugyancsak e cikk által meghatározott arányosság elvének megfelelően ezen irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

▼M1

(23) Ezen irányelv nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy szabályokat határozzanak meg a pénzügyi biztosítékokról szóló, harmadik személyekkel létrejött megállapodások hitelkövetelésekkel szembeni hatékonyságának biztosítására,

▼B

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ezen irányelv meghatározza a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokra alkalmazandó közösségi szabályozást, amely megfelel a (2) és az (5) bekezdésben meghatározott követelményeknek, valamint összhangban áll a (4) és (5) bekezdésben meghatározott feltételekkel.

(2) A biztosíték elfogadójának és a biztosíték nyújtójának az alábbi kategóriák valamelyikébe kell tartoznia:

a) közigazgatási hatóság (kivéve az államilag garantált vállalkozásokat, annak kivételével, ha azok a b)-e) pont hatálya alá tartoznak), ideértve:

i. a tagállamok közszektorba tartozó, az államadósság kezeléséért felelős vagy abba beavatkozó szervei; és

ii. a tagállamok olyan közszektorhoz tartozó szervei, amelyek ügyfelek számára számlák vezetésére jogosultak;

▼M1

b) központi bank, az Európai Központi Bank, a Nemzetközi Fizetések Bankja, a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (átdolgozás) ([1]) VI. melléklete 1. részének 4. szakaszában meghatározott multilaterális fejlesztési bankok, a Nemzetközi Valutaalap és az Európai Befektetési Bank;

▼B

c) a prudenciális felügyelet alá tartozó pénzügyi intézmény, beleértve:

▼M1

i. a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 1. pontjában meghatározott hitelintézeteket, beleértve az említett irányelv 2. cikkében felsorolt intézményeket is;

ii. a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozást;

iii. a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 5. pontjában meghatározott pénzügyi intézményt;

iv. az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosításra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/49/EGK tanácsi irányelv (harmadik nem életbiztosítási irányelv) ([3]) 1. cikkének a) pontjában

([1]) HL L 177., 2006.6.30., 1. o.
([2]) HL L 145., 2004.4.30., 1. o.
([3]) HL L 228., 1992.8.11., 1. o.

▼M1

meghatározott biztosítóintézetet és az életbiztosításról szóló, 2002. november 5-i 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott biztosítóintézetet;

▼B

v. az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i 85/611/EGK tanácsi irányelv ([2]) 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerinti átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokat (ÁÉKBV);

vi. a 85/611/EGK irányelv 1a. cikkének (2) bekezdésében meghatározott alapkezelő társaságot;

d) a 98/26/EGK irányelv 2. cikkének c), d) és e) pontjában meghatározott központi partner, elszámoló ügynök vagy elszámolóház, beleértve a nemzeti jog szerint szabályozott hasonló, határidős, opciós és származékos piacokon működő intézeteket is, amennyiben azokra az említett irányelv nem vonatkozik, és a természetes személy kivételével azon személyek, akik megbízott személyként vagy képviselői minőségben egy vagy több személy nevében eljárnak, beleértve minden kötvénytulajdonost vagy más, értékpapírosított követelés egyéb formáinak birtokosait vagy bármilyen, az a)-d) pontokban meghatározott intézetet;

e) a természetes személyen kívüli személy, beleértve a jogi személyiséggel nem rendelkező vállalkozásokat és személyegyesítő társaságokat, feltéve hogy a másik fél az a)-d) pontban meghatározott intézmény.

(3) A tagállamok ezen irányelv hatálya alól kizárhatják azon pénzügyi biztosítékról szóló megállapodásokat, amelyeknél az egyik fél a (2) bekezdés e) pontjában említett személy.

Amennyiben a tagállamok élnek e választási lehetőséggel, erről tájékoztatják a Bizottságot, amely tájékoztatja erről a többi tagállamot.

(4) ►M1 a) A nyújtandó pénzügyi biztosíték pénzből, pénzügyi eszközökből vagy hitelkövetelésekből állhat. ◄

b) A tagállamok kizárhatják ezen irányelv hatálya alól azt a pénzügyi biztosítékot, amely a biztosíték nyújtójának saját részvényeiből, az összevont (konszolidált) beszámolóról szóló, 1983. június 13-i 83/349/EGK, 7. tanácsi irányelv ([3]) szerinti kapcsolt vállalkozásokban lévő részesedésből, valamint az olyan vállalkozásokban lévő részvényekből áll, amelyek kizárólagos célja a biztosíték nyújtója vállalkozásához szükséges termelőeszközök tulajdonlása vagy az ingatlantulajdonlás.

▼M1

c) A tagállamok kizárhatják ezen irányelv hatálya alól azokat a hitelköveteléseket, amelyeknél az adós a fogyasztói hitelmegállapodásokról szóló, 2008. április 23-i 2008/48/EK

([1]) HL L 345., 2002.12.19., 1. o.
([2]) HL L 375., 1985.12.31., 3. o. A legutóbb a 2001/108/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított irányelv (HL L 41., 2002.2.13., 35. o.).
([3]) HL L 193., 1983.7.18, 1. o. A legutóbb a 2001/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított (HL L 283., 2001.10.27., 28. o.) irányelv.

▼M1

európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 3. cikkének a) pontjában meghatározott fogyasztó, vagy a mikro-, kis- és középvállalatok meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlás ([2]) mellékletének 1. cikkében és 2. cikkének (2) és (3) bekezdésében meghatározott mikro- vagy kisvállalkozás, kivéve ha az ilyen hitelkövetelés biztosítékának elfogadója vagy nyújtója az ezen irányelv 1. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott intézmények egyike.

▼B

(5) Ezen irányelvet akkor kell alkalmazni a pénzügyi biztosítékra, amikor azt már nyújtották, és amennyiben a biztosíték nyújtása írásban igazolható.

A pénzügyi biztosíték nyújtásáról való igazolásnak lehetővé kell tennie azon pénzügyi biztosíték azonosítását, amelyre vonatkozik. Emiatt elegendő bizonyítani, hogy a számlán megjelenő értékpapírokból álló biztosítékot a vonatkozó számlán jóváírták, vagy azon jóváírásként szerepel, illetve, hogy a pénzbeli biztosítékot a kijelölt számlán jóváírták vagy azon jóváírásként szerepel. ►M1 A hitelkövetéseknél a biztosítékot elfogadó számára írásban vagy jogilag azzal egyenértékű módon benyújtott követelések jegyzékében való szerepeltetés elégséges a hitelkövetelés azonosítására és a felek között pénzügyi biztosítékként adott követelés nyújtásának tanúsítására. ◄

▼M1

A második albekezdés sérelme nélkül, a tagállamok előírhatják, hogy a biztosíték elfogadójának írásban vagy jogilag azzal egyenértékű módon benyújtott követelések jegyzékében való szerepeltetés elégséges a hitelkövetelés azonosítására és az adóssal vagy harmadik személyekkel szemben pénzügyi biztosítékként adott követelés nyújtásának tanúsítására.

▼B

Ezen irányelvet akkor kell alkalmazni a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodásokra, ha a megállapodás írásban vagy más, jogilag egyenértékű módon bizonyítható.

▼M2

(6) Ezen irányelv 4.–7. cikke nem alkalmazandó pénzügyi biztosítéki megállapodások érvényesítésének korlátozására vagy értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodások hatályának korlátozására, a helyreállításról és szanálásról szóló 2014/59/EU irányelv IV. címének V. vagy VI. fejezete értelmében megállapított pozíciólezáró nettósítási rendelkezésre vagy egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásra, vagy bármilyen efféle, a tagállam jogában biztosított hasonló jogkörök értelmében a (2) bekezdés c) pontjának iv. alpontjában és d) pontjában említett, legalább a helyreállításról és szanálásról szóló 2014/59/EU irányelv IV. címének VII. fejezetében rögzített biztosítékokkal egyenértékű biztosítékokkal rendelkező szervezetek rendezett szanálásának előmozdítása érdekében meghatározott korlátozásokra ([3]).

([1]) HL L 133., 2008.5.22., 66. o.
([2]) HL L 124., 2003.5.20., 36. o.
([3]) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173, 2014.6.12., 190. o.).

▼B

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás”: tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás vagy értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás, függetlenül attól, hogy ezekre vonatkozik-e valamilyen keretmegállapodás vagy általános feltétel;

▼M1

b) „tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás”: olyan megállapodás, beleértve a visszavásárlási megállapodásokat is, amely alapján a biztosíték nyújtója a pénzügyi biztosíték teljes tulajdonjogát vagy ahhoz fűződő teljes jogosultságát átruházza a biztosíték elfogadójára a vonatkozó pénzügyi kötelezettségek teljesítésének biztosítása vagy más módon történő fedezete céljából;

c) „értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás”: olyan megállapodás, amely szerint a biztosíték nyújtója a biztosíték elfogadójának javára vagy neki szóló értékpapír útján nyújt pénzügyi biztosítékot, és amely esetében a pénzügyi biztosíték teljes vagy korlátozott tulajdonjoga vagy a vele járó teljes rendelkezési jog a biztosíték nyújtójánál marad, amikor az értékpapírhoz fűződő jogot létrehozzák;

▼B

d) „pénz”: valamely számlán bármilyen pénznemben jóváírt pénz vagy pénz visszafizetésére szóló hasonló követelés, például pénzpiaci letét;

e) „pénzügyi instrumentum”: részvények vagy más, részvényekkel, kötvényekkel, illetve az adósságpapírok más formáival egyenértékű egyéb értékpapír, amennyiben ezek a tőkepiacon átruházhatók, és bármilyen más értékpapír, amelyekkel rendszeresen kereskednek és amelyek jogot biztosítanak ilyen részvények, kötvények és más értékpapírok megszerzésére jegyzés, vétel vagy csere útján, vagy amelyek pénzelszámoláshoz vezetnek (a fizetőeszközök kivételével), beleértve a kollektív befektetési vállalkozások jegyeit, a pénzpiaci instrumentumokat és az előzőek bármelyikére vonatkozó követeléseket vagy az azokban fennálló jogokat;

f) „figyelembe vehető kötelezettségek”: azon kötelezettségek, amelyeket a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás biztosít, és amelyek pénzbeli elszámolásra és/vagy a pénzügyi instrumentum átadására jogosítanak fel.

A kötelezettségek közé tartozhat:

i. jelenlegi vagy jövőbeni, tényleges vagy függő, vagy várható kötelezettségek (beleértve a fő megállapodásból vagy hasonló megállapodásból eredő ilyen kötelezettségeket);

ii. a biztosíték elfogadójának a biztosíték nyújtójától eltérő személlyel szembeni követelése; vagy

iii. meghatározott osztályú vagy fajtájú, időről időre felmerülő kötelezettségek;

g) „számlán megjelenő értékpapírokból álló biztosíték”: a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás alapján nyújtott pénzügyi biztosíték, amely pénzügyi instrumentumokból áll, amelyekhez fűződő tulajdonjogot valamely közvetítő által vagy nevében vezetett nyilvántartásban vagy számlán lévő bejegyzés bizonyít;

▼B

h) „vonatkozó számla”: a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás hatálya alá tartozó számlán megjelenő értékpapírokból álló biztosítékkal kapcsolatban az a nyilvántartás vagy számla - amelyet a biztosíték elfogadója vezethet -, amelyre történő bejegyzéssel a számlán megjelenő értékpapírokból álló biztosítékot nyújtják a biztosíték elfogadójának;

i) „egyenértékű biztosíték”:

   i. pénz vonatkozásában ugyanolyan összegű és ugyanolyan pénznemű kifizetés;

   ii. pénzügyi instrumentumok vonatkozásában ugyanazon kibocsátó vagy adós pénzügyi instrumentuma, amely ugyanazon kibocsátás vagy osztály részét képezi és ugyanolyan névértékű, ugyanarra a pénznemre szól, jogi szabályozása megegyező, illetve amennyiben a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás a pénzügyi biztosítékként nyújtott bármely pénzügyi instrumentumhoz kapcsolódó vagy azt érintő bármiféle esemény bekövetkezte után más eszközök átadásáról rendelkezik, az ilyen más eszközök;

j) „felszámolási eljárás”: eljárások összessége, amely magában foglalja az eszközök értékesítését és az ebből származó bevételnek a hitelezők, részvényesek vagy tagok közötti, megfelelő módon történő felosztását, amely magában foglalja a közigazgatási vagy bírósági hatóságok beavatkozását, beleértve azt is, amikor a kollektív eljárást csődegyezség vagy ehhez hasonló intézkedés szünteti meg, függetlenül attól, hogy annak alapja a fizetésképtelenség, vagy attól, hogy az eljárás önkéntes vagy kötelező;

k) „reorganizációs intézkedés”: olyan intézkedés, amely magában foglalja a közigazgatási vagy bírósági hatóságok beavatkozását annak érdekében, hogy megvédjék vagy helyreállítsák a pénzügyi helyzetet, és amely érinti harmadik felek korábban meglévő jogait, beleértve többek között a fizetések felfüggesztését, a végrehajtási intézkedések felfüggesztését vagy a követelések csökkentését érintő intézkedéseket is;

l) „jogérvényesítési eljárás”: mulasztás vagy bármilyen hasonló esemény a felek közötti megállapodásnak megfelelően, amelynek bekövetkeztekor a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás feltételei alapján vagy a törvény erejénél fogva a biztosíték elfogadója jogosult a pénzügyi biztosítékot realizálni vagy érvényesíteni, vagy egy pozíciólezáró nettósítási rendelkezés lép hatályba;

m) „rendelkezési jog”: a biztosíték elfogadójának joga az értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás alapján nyújtott pénzügyi biztosíték használatára és elidegenítésére vagy a tulajdonos joga az értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás feltételeivel összhangban;

n) „pozíciólezáró nettósítási rendelkezés” a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás, vagy olyan megállapodásnak a rendelkezése, amelynek a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás részét képezi, vagy - ilyen rendelkezés hiányában - bármilyen jogszabály, amelynek erejénél fogva a jogérvényesítési eljárás bekövetkeztekor - függetlenül attól, hogy a nettósítás a beszámítás működése révén vagy más módon -:

   i. a felek kötelezettségei azonnal esedékessé válnak, és a becsült folyó értéket képviselő összeg megfizetésére vonatkozó kötelezettségként fejezik ki azokat, vagy azokat felszámolják és egy ilyen összeg megfizetésére vonatkozó kötelezettség lép a helyükre; és/vagy

   ii. figyelembe veszik, hogy mivel tartoznak a felek egymásnak az ilyen kötelezettségek tekintetében, és az a nettó összeg, amely egyenlő azon fél által fizetendő számla egyenlegével, amelytől a nagyobb összeg jár a másik félnek.

▼M1

o) „hitelkövetelések”: megállapodásból keletkező pénzbeli követelések, amelyek esetében a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 1. pontjában meghatározott hitelintézet, ideértve az említett irányelv 2. cikkében felsorolt intézményeket, kölcsön formájában hitelt nyújt.

▼B

(2) Ezen irányelvben a „rendelkezésre bocsátott” pénzügyi biztosítékra, vagy a pénzügyi biztosíték „rendelkezésre bocsátására” vonatkozó hivatkozások a pénzügyi biztosíték átadására, átruházására, tartására, nyilvántartásba vételére, vagy másképpen oly módon történő kijelölésére vonatkoznak, hogy az a biztosíték elfogadójának vagy az ő nevében eljáró személynek a birtokában vagy ellenőrzése alatt legyen. ►M1 A helyettesítési jog, a pénzügyi biztosítéktöbbletnek a biztosíték nyújtója javára való visszavonására vonatkozó jog, vagy – hitelkövetelések esetében – az abból eredő bevételek további értesítésig történő beszedésére vonatkozó jog nem sérti azt a pénzügyi biztosítékot, amelyet a biztosíték elfogadójának nyújtottak az ezen irányelvben említettek szerint. ◄

(3) Ezen irányelvben foglalt az „írásban” kifejezés magában foglalja az elektronikus eszközökkel és bármilyen más, maradandó módon történő nyilvántartásba vételt.

3. cikk

Alaki követelmények

(1) A tagállamok nem írhatják elő, hogy a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás vagy annak alapján a pénzügyi biztosíték nyújtása, létrehozása, érvényessége, teljesülése, érvényesíthetősége vagy bizonyítékként történő elfogadhatósága bármilyen alaki követelmény teljesítésétől függ.

▼M1

Az 1. cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül, amikor hitelkövetelésekét pénzügyi biztosítékként nyújtanak, a tagállamok nem írhatják elő, hogy e pénzügyi biztosítékok létrejötte, érvényessége, teljesülése, elsőbbsége, érvényesíthetősége vagy bizonyítékként történő felhasználhatósága bármiféle alaki követelmény teljesítésétől függjön, amilyen például a biztosítékként nyújtott hitelkövetelés adósának nyilvántartásba vétele vagy értesítése. A tagállamok azonban a teljesülést, az elsőbbséget vagy az adóssal vagy harmadik személyekkel szembeni érvényesíthetőséget, illetve a bizonyítékként történő felhasználhatóságot alaki követelmény – például nyilvántartásba vétel vagy értesítés – teljesítéséhez köthetik.

2014. június 30-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy e bekezdés továbbra is megfelelő-e.

▼B

(2) Az (1) bekezdés nem sérti ezen irányelv pénzügyi biztosítékokra történő alkalmazását, amennyiben azt már nyújtották, és ha a biztosítéknyújtás írásban bizonyítható, illetve amennyiben a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás írásban vagy jogilag egyenértékű módon bizonyítható.

▼M1

(3) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv ([1]) és a tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó nemzeti rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a hitelkövetelések adósai érvényesen, írásban vagy azzal jogilag egyenértékű módon lemondhassanak:

([1]) HL L 95., 1993.4.21., 29. o.

▼M1

i. a beszámításhoz való jogukról a hitelkövetelés szerinti hitelezőkkel szemben és olyan személyekkel szemben, akik számára a hitelezők a hitelkövetelést biztosítékként engedményezték, elzálogosították vagy más módon biztosítékként nyújtották; és

ii. a banktitokra vonatkozó szabályokból eredő jogaikról, amelyek egyébként megakadályoznák vagy korlátoznák a hitelkövetelés szerinti hitelezőt abban, hogy a hitelköveteléssel vagy az adóssal kapcsolatban tájékoztatást adjon, a hitelkövetelés biztosítékként történő felhasználása céljából.

▼B

4. cikk

A pénzügyi biztosítékról szóló megállapodások érvényesítése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az érvényesítési eljárás bekövetkeztekor a biztosíték elfogadója képes legyen az értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás alapján az abban megállapodott feltételek szerint nyújtott bármiféle pénzügyi biztosítékot az alábbi módok valamelyikén érvényesíteni:

a) a pénzügyi instrumentumokat értékesítéssel vagy érvényesítéssel, illetve értéküknek a vonatkozó pénzügyi kötelezettségekbe történő beszámításával vagy értéküknek a vonatkozó pénzügyi kötelezettségek teljesítéséhez történő alkalmazásával;

b) a pénzt a vonatkozó pénzügyi kötelezettségekbe történő beszámítással vagy azok teljesítésére történő alkalmazással;

▼M1

c) a hitelköveteléseket értékesítéssel vagy érvényesítéssel, illetve értéküknek a vonatkozó pénzügyi kötelezettségekbe történő beszámításával vagy értéküknek a vonatkozó pénzügyi kötelezettségek teljesítéséhez történő alkalmazásával.

▼B

(2) Az érvényesítés csak akkor lehetséges, ha:

a) a felek erről az értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodásban megállapodtak; valamint

▼M1

b) a felek az értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodásban megállapodtak a pénzügyi instrumentumok és a hitelkövetelések értékelésében.

_____

▼B

(4) Az (1) bekezdésben említett pénzügyi biztosíték érvényesítési módjainál - az értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodásban megállapodott feltételektől függően - nem írható elő, hogy:

a) az érvényesítési szándékról előzetes értesítést kell adni;

b) az érvényesítés feltételeit valamely bíróságnak, köztisztviselőnek vagy bármilyen más személynek kell jóváhagynia;

c) az érvényesítést nyilvános aukción vagy bármilyen más előírt módon kell végrehajtani; vagy

d) bármilyen további időszaknak kell eltelnie.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás saját feltételei szerint hatályosulhasson, függetlenül a biztosíték nyújtója vagy a biztosíték elfogadója ellen megindított vagy folytatott felszámolási eljárástól vagy átszervezési intézkedésektől.

▼B

(6) E cikk és az 5., 6. és a 7. cikk nem sérti a nemzeti jog azon előírását, hogy a pénzügyi biztosíték érvényesítését vagy értékelését, illetve a vonatkozó pénzügyi kötelezettségek számítását üzletileg ésszerű módon kell végrehajtani.

5. cikk

A pénzügyi biztosíték feletti rendelkezési jog az értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodások alapján

(1) Amennyiben az értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás erről rendelkezik, a tagállamok biztosítják, hogy a biztosíték elfogadója jogosult legyen az értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás alapján nyújtott pénzügyi biztosítékhoz fűződő rendelkezési jogának gyakorlására.

(2) Amennyiben a biztosíték elfogadója gyakorolja a rendelkezési jogot, ezáltal kötelezettsége keletkezik egyenértékű biztosíték átadására az eredeti pénzügyi biztosíték helyett, amely legkésőbb az értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás szerinti vonatkozó pénzügyi kötelezettségek teljesítésének határnapján az eredeti biztosíték helyébe lép.

Alternatívaként a biztosíték elfogadója a vonatkozó pénzügyi kötelezettségek teljesítésének határnapján vagy átadja az egyenértékű biztosítékot, vagy - ha az értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás feltételei így rendelkeznek - az egyenértékű biztosíték értékét beszámítja a vonatkozó pénzügyi kötelezettségbe vagy annak teljesítésére alkalmazhatja.

(3) A (2) bekezdés első albekezdésében leírt valamely kötelezettség teljesítéséhez átadott egyenértékű biztosíték ugyanazon értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodásnak a hatálya alá tartozik, amely alá az eredeti pénzügyi biztosíték tartozott, és úgy kell azt tekinteni, mint amelyet ugyanazon értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás alapján ugyanabban az időben nyújtottak, mint amikor az eredeti pénzügyi biztosítékot először nyújtották.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosíték elfogadója általi, e cikk szerinti pénzügyi biztosíték használata ne érvénytelenítse a biztosíték elfogadójának az értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás alapján szerzett jogait vagy ne tegye azokat érvényesíthetetlenné a biztosítékot elfogadó által a (2) bekezdés első albekezdésében leírt valamely kötelezettség teljesítésére átadott pénzügyi biztosíték tekintetében.

(5) Ha valamilyen érvényesítési eljárás történik, miközben a (2) bekezdés első albekezdésében leírt kötelezettség továbbra is fennáll, a kötelezettség a pozíciólezáró nettósítási rendelkezés hatálya alá tartozhat.

▼M1

(6) Ez a hitelkövetelésekre nem alkalmazandó.

▼B

6. cikk

A tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékról szóló megállapodások elismerése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás saját feltételeivel összhangban hatályosuljon.

▼B

(2) Ha valamilyen érvényesítési eljárás történik, miközben a biztosíték elfogadójának még fennáll valamely kötelezettsége egyenértékű biztosíték átadására a tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás alapján, a kötelezettség a pozíciólezáró nettósítási rendelkezés hatálya alá tartozhat.

7. cikk

A pozíciólezáró nettósítási rendelkezések elismerése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pozíciólezáró nettósítási rendelkezések saját feltételeiknek megfelelően hatályosulhatnak

a) függetlenül a biztosíték nyújtója és/vagy a biztosíték elfogadója elleni felszámolási eljárás vagy reorganizációs intézkedések megkezdésétől vagy folytatásától; és/vagy

b) függetlenül az ilyen jogok, vagy azok tekintetében történő bármilyen szándékolt átruházás, bírósági vagy egyéb zár alá vétel vagy más rendelkezés alkalmazásától.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a pozíciólezáró nettósítási rendelkezés működése ne függjön a 4. cikk (4) bekezdésében említett követelmények egyikétől sem, kivéve ha erről a felek másképpen állapodnak meg.

8. cikk

Bizonyos fizetésképtelenségre vonatkozó rendelkezések alkalmazásának mellőzése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodást, valamint az ilyen megállapodás alapján a pénzügyi biztosíték nyújtását ne lehessen érvénytelennek vagy semmisnek nyilvánítani, illetve visszavonni kizárólag azon az alapon, hogy a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás hatálybalépésének napja vagy a pénzügyi biztosíték nyújtásának napja:

a) a felszámolási eljárás vagy a reorganizációs intézkedések megkezdésének napja, amely azonban megelőzi az ehhez szükséges bírósági végzést vagy közigazgatási rendelkezést; vagy

b) valamely, az ilyen eljárás vagy intézkedés megkezdését megelőző, és arra való hivatkozással, vagy az ilyen eljárás vagy intézkedés során az ehhez szükséges bírósági végzésre vagy közigazgatási rendelkezésre vagy bármilyen más intézkedés meghozatalára vagy más esemény bekövetkeztére való hivatkozással meghatározott jogszabály által előírt időszakba esik.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a felszámolási eljárás vagy a reorganizációs intézkedés megkezdésének napján, de annak megkezdése után jön létre a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás vagy a vonatkozó pénzügyi kötelezettség, vagy akkor nyújtják a pénzügyi biztosítékot, az a törvény előtt érvényesíthető és kötelező legyen harmadik felekre nézve, ha a biztosíték elfogadója bizonyítani tudja, hogy nem tudott az ilyen eljárás vagy intézkedés megkezdéséről és nem is kellett arról tudnia.

(3) Amennyiben a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás tartalmaz:

a) valamely pénzügyi biztosíték vagy kiegészítő pénzügyi biztosíték nyújtására vonatkozó kötelezettséget annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a pénzügyi biztosíték értékében vagy a vonatkozó pénzügyi kötelezettségek összegében bekövetkező változásokat; vagy

b) a pénzügyi biztosíték visszavonására vonatkozó jogot, amikor annak helyettesítésére vagy azért cserében lényegében ugyanolyan értékű pénzügyi biztosítékot nyújtanak,

▼B

a tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi biztosíték, a kiegészítő pénzügyi biztosíték vagy a helyettesítő vagy pótló pénzügyi biztosíték nyújtását az ilyen kötelezettség vagy jog alapján nem nyilvánítják érvénytelenné vagy semmissé, illetve nem vonják vissza pusztán azon az alapon, hogy:

i. az ilyen pénzügyi biztosíték nyújtásának napja a felszámolási eljárás vagy a reorganizációs intézkedések megkezdésének napja, amely azonban megelőzi az ehhez szükséges bírósági végzést vagy közigazgatási rendelkezést; vagy valamely, az ilyen eljárás vagy intézkedés megkezdését megelőző és arra való hivatkozással vagy az ilyen eljárás vagy intézkedés során az ehhez szükséges bírósági végzésre vagy közigazgatási rendelkezésre vagy bármilyen más intézkedés meghozatalára vagy más esemény bekövetkeztére való hivatkozással meghatározott jogszabály által előírt időszakba esik; és/vagy

ii. a vonatkozó pénzügyi kötelezettségek a pénzügyi biztosíték, kiegészítő pénzügyi biztosíték vagy helyettesítő vagy pótló pénzügyi biztosíték nyújtásának napja előtt keletkeztek.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés sérelme nélkül, ezen irányelv nem érinti a nemzeti fizetésképtelenségre vonatkozó jog általános szabályait az (1) bekezdés b) pontjában, illetve a (3) bekezdés i. alpontjában említett jogszabály által előírt időszakokban megkötött ügyletek semmissé nyilvánítására vonatkozóan.

9. cikk

Kollíziós szabályok

(1) Minden, számlán megjelenő értékpapírokból álló biztosítékkal kapcsolatban a (2) bekezdésben meghatározott ügyek körébe tartozó kérdésre azon állam joga az irányadó, amelyben a vonatkozó számlát vezetik. Az állam jogára történő hivatkozás annak nemzeti jogára történő hivatkozás, függetlenül bármely olyan szabálytól, amelynek alapján a vonatkozó kérdés eldöntésében hivatkozni kellene valamely más állam jogára.

(2) Az (1) bekezdésben említett ügyek az alábbiak:

a) számlán megjelenő értékpapírokból álló biztosíték jogi természete és tulajdoni hatásai;

b) számlán megjelenő értékpapírokból álló biztosítékkal kapcsolatos pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás és a számlán megjelenő értékpapírokból álló biztosítéknak az ilyen megállapodás alapján történő nyújtása teljesülésének előírásai, és általánosabban, az ilyen megállapodás, illetve biztosíték nyújtás harmadik felekkel szembeni hatályosulásához szükséges lépések megtétele;

c) hogy valamely személy tulajdonjogát az ilyen számlán megjelenő értékpapírokból álló biztosítékra vagy a bennük lévő érdekeltségét felülbírálja-e valamely versengő tulajdonjog vagy érdekeltség, vagy alárendelődik-e annak, vagy jóhiszemű tulajdonszerzés történt-e;

d) az érvényesítési eljárás bekövetkezte után a számlán megjelenő értékpapírokból álló biztosíték érvényesítéséhez szükséges lépések.

▼M2

9a. cikk

A 2008/48/EK és a 2014/59/EU irányelv

Ezen irányelv nem sérti a 2008/48/EK és a 2014/59/EU irányelvet.

▼B

10. cikk

A Bizottság jelentése

Legkésőbb 2006. december 27-én a Bizottság jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé ezen irányelv alkalmazásáról, különösen az 1. cikk (3) bekezdésének, a 4. cikk (3) bekezdésének és az 5. cikknek az alkalmazásáról, adott esetben, a felülvizsgálatra irányuló javaslataival együtt.

11. cikk

Végrehajtás

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2003. december 27-ig megfeleljenek. Erről azonnal tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokat hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

12. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

13. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.